

[Bjerring.]

det en stor Fordel for ham, og jeg har da ogsaa fra mange Sider, baade fra Apotekere og Farmaceuter, modtaget Tilkendegivelser om, at man er vel tilfreds med denne Bestemmelse. Efter min Mening er det værste, en Forretningsmand kan komme ud for, Afhængighedsforhold til hans Leverandør, thi saa er han ude af Stand til at kritisere de Varer, han faar, og nødt til at betale de Priser, der eventuelt maatte blive forlangt, og man kan jo gøre sig betalt paa andre Maader end gennem en beskeden Rente. Jeg ved ogsaa, at adskillige Apotekere vil give mig Ret i disse Betragtninger.

Jeg har endnu en Bemærkning til den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti. Det ærede Medlem talte om billig Medicin, Feltraabet var billig Medicin, ja, helst Medicin, der slet ingenting kostede. Vi i vort Parti ønsker ogsaa billig Medicin, men vi ønsker ikke billig Medicin for enhver Pris, for hvis det skal ske paa Bekostning af Kvalitet og Sikkerhed, saa ønsker vi ikke billig Medicin. Men vi er af den Opfattelse, at der baade kan tages Hensyn til Kvalitet og Sikkerhed og endda skaffes billigere Medicin end den, vi kender i dette Øjeblik.

Dernæst fremsatte det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven nogle Udtalelser, som overraskede mig i allerhøjeste Grad. Som bekendt tilhører det ærede Medlem et Parti, der taler om Told, om aktiv Handelspolitik og om at fremme den danske Industri efter bedste Evne. Jeg ser nu i Rigsdagstidende Sp. 1668, at det ærede Medlem gør sig til Talsmand for, at Importører af Specialpræparater skulde være fritaget for at svare Gebyr for Undersøgelse af de Specialpræparater, de indfører her til Landet, og at Apotekerfonden skal afholde disse Udgifter, hvis Størrelse kan blive ikke helt ringe. Det ærede Medlem henstiller derfor til Overvejelse, om det ikke var muligt at lade disse Udgifter afholde af Apotekerfonden. Jeg vil sige, at det forekommer mig i højeste Grad besynderligt, at et Parti, som i hvert Fald i Teorien gør sig til Talsmand for Fremme af dansk Produktion og for i størst mulig Udstrækning at holde den udenlandske Produktion ude, her vil gøre sig til Talsmand for rene Importørinteresser. Jeg havde den Glæde, da Lovforslaget var til første Behandling, at de tre andre Ordførere gjorde sig til Talsmand for, at vi brugte danske Frembringelser, hvor det paa nogen Maade kunde lade sig gøre, naar de var lige saa billige og gode som de udenlandske, og det forekommer mig, at det særlig i de vanskelige Tider, vi oplever

nu, nok vilde være værd, at man i størst mulig Udstrækning gav den danske Produktion Fortrinet. Jeg vil i hvert Tilfælde for mit Vedkommende og paa mit Partis Vegne tage den størst mulige Afstand fra dette, fordi det forekommer mig, at vi i det danske Samfund, naar man virkelig skal bruge speciel Medicin og Fabriksmedicin, i størst mulig Udstrækning og paa alle Omraader, hvor det kan lade sig gøre, giver dansk Produktion Fortrinet.

Jeg har nu ganske kort givet de to ærede Ordførere for det konservative Folkeparti og Venstre et Gensvar. Ministeren har imødegaaet alle de øvrige Punkter, og jeg kan endnu en Gang udtale Ønsket om, at dette Lovforslag maa faa en let og hurtig Gang gennem Rigsdagen. Det har gennem Aarene været undersøgt paa alle Leder og Kanter, saaledes at jeg tror, at Tiden er inde til nu at faa denne Reform gennemført.

Inger Gautier Schmit: Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, omtalte den villige Behandling, dette Lovforslag havde faaet, men mente dog, at der ligesom i tidligere Tilfælde kunde vise sig usynlige Skær, hvorpaa Lovforslaget kunde strandes. Ja, man kan maaske sige usynlige Skær. Thi i 1923—24, da Justitsminister Rytter fremsatte et Lovforslag i det høje Lands-ting, fik man Valg, Regeringen maatte træde tilbage, og den nye Regering fremsatte ikke noget Forslag Mage til det, der her var fremsat. Minister Hauge fremsatte i 1926 et Lovforslag om Specialiteter og Kontrol med disse; denne Regering maatte ogsaa træde tilbage. Forslaget blev paa ny fremsat af Sundhedsminister Rubow; i 1929 faldt Ministeriet og Lovforslaget med dette. Men den Situation, vi nu staar overfor, er rimeligvis efter det ærede Medlem Hr. A. M. Hansens Opfattelse af en mere stabil Karakter, saa vi nu for Tiden ikke kan vente at møde saadanne usynlige Skær, og vi har fra vor Side udtalt, at vi med Saglighed og Interesse vilde gaa med til en Afgørelse af det foreliggende Spørgsmaal.

Baade det ærede Medlem Hr. Bjerring og den højtærede Minister udtalte, at der ikke var truet overfor Apotekerstanden. Jeg kom med enkelte Udtalelser i Retning af, at jeg troede, at det vilde være heldigt, om man gik forhandlingsvenligt til Værks, og den højtærede Minister har jo ogsaa i Dag givet Udtryk for et saadant Sindelag. Men jeg maa alligevel minde det ærede Medlem Hr. Bjerring om hans Udtalelser forleden Dag — de staar Sp. 1649 —, hvor